

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **Ing. M. P.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Ondřejem Pecákem, advokátem,
sídlem Na Ořechovce 199/24, 162 00 Praha 6,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020, č. j. KUUK/066663/2020/Pan,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 5. 2022, č. j. 78 A 12/2020-58.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020, č. j. KUUK/066663/2020/Pan, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu (dále jen „magistrát“) ze dne 2. 10. 2019, č. j. MmM/107922/2019/OSČ-P/PŠ. Tímto rozhodnutím magistrát shledal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jichž se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 4. 4. 2018 v 10:00 hodin na silnici č. I/13 v Mostě – Souši pod benzinovou čerpací stanicí Benzina ve směru na Litvínov a Chomutov při řízení motorového vozidla Škoda Octavia, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou zvláštním právním předpisem na 90 km/h, o 24 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 118 km/h, po odečtení přípustné odchylky rychloměru $\pm 3 \%$ činila rychlost 114 km/h, a dále užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem tím, že mělo na obou tabulkách registrační značky nalepené červené samolepící pásy křížem přes znak Evropské unie, a uvedené tabulky tak svým provedením neodpovídaly § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel (dále jen „vyhláška o registraci vozidel“); tím žalobce porušil § 18 odst. 3 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedených přestupků magistrát podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu v souladu s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložil žalobci pokutu 2 000 Kč. Magistrát současně uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení 1 000 Kč. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce nesouhlasil s obviněním ze spáchání přestupku a namítal, že policie postupovala v rozporu se zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), neboť aniž by hrozilo bezprostřední prodlení, žalobce před zahájením úkonu ani v jeho průběhu nijak nepoučila o povaze úkonů, ani o možných následcích prováděných úkonů. Úřední záznam Policie České republiky, který konstatuje provedení poučení, je podle žalobce rozporný a neodpovídá skutečnosti, neboť policista si rovnou vyžádal doklady, čímž tuto povinnost porušil a znemožnil žalobci zvolit vhodný postup. Policie si tak podle žalobce nezákonně vytvořila prostor pro hledání prohrěšku *ad hoc*, v tomto případě přelepky znaku Evropské unie, která nijak nezakrývala registrační značku a nečinila vozidlo nezpůsobilým k provozu na pozemních komunikacích. Žalobce konstatoval, že oznámení o přestupku nesplňuje povinné náležitosti, neboť nebylo sepsáno na místě, kde k přestupku mělo dojít, ale bylo vyhotoveno až *ex post* společně s úředním záznamem. Oznámení rovněž neobsahuje žádnou informaci kromě právního závěru, který nepřísluší Policii České republiky, ale správnímu orgánu nebo soudu. Dodal, že v úředním záznamu jsou popsány skutečnosti, které se nestaly (např. existence poučení).
3. Policisté a správní orgány obou stupňů podle žalobce neznají zákon, neboť jej obvinili a uznali vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za tzv. protiunijní přelepku. Zdůraznil, že § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel popisuje provedení registrační značky, tudíž se jedná o povinnost směřovanou vůči státu, resp. výrobcí této značky. Vůči adresátům normativního právního aktu podle žalobce směřuje norma jiná, a to § 125c odst. 1 písm. a) zejména bod 2 zákona o silničním provozu popisující delikt zakrytí registrační značky. Žalobce kladl důraz na rozlišení registrační značky a tabulky podle § 29 vyhlášky o registraci vozidel. Podle názoru žalobce jsou registrační značkou pouze čísla a písmena v černé barvě na bílém podkladu ve formátu 1A1 1234 nebo starší, zatímco část tabulky s modrým pruhem součástí registrační značky není, takže červenou přelepku znaku Evropské unie nelze sankcionovat, protože nejde o jednání, které zákonodárce předvídal jako „trestné“. Žalobce namítal, že policie a správní orgány Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obou stupňů zaměnily tabulku s registrační značkou za registrační značku samotnou a použily nejbližší skutkovou podstatu přestupku, která navíc není přílehlavá, protože § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odkazuje na hlavu II tohoto zákona, která ale přelepení znaku Evropské unie nezakazuje a nesankcionuje. Snahu správních orgánů rozšířit katalog skutkových podstat excesivním výkladem podzákonných norem označil žalobce za nezákonnou a neústavní. Podotkl, že sankcionování protiúnijní přelepky je porušením zásady *nulla poena sine lege* a zásady upravené v § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce dodal, že výčet předpisů v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který ukládá povinnost užít vozidlo, jež splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neobsahuje odkaz na vyhlášku o registraci vozidel a že přelepením znaku Evropské unie se vozidlo nestává technicky nezpůsobilým.

4. Podle žalobce policie pro správní řízení obstarala nepoužitelné podklady, neboť na jediné fotografii údajně zachycující vozidlo překračující rychlost není povinný zaměřovací kříž radaru a na druhé fotografii je téměř mimo vůz a přímo proti slunci, tudíž lze mít důvodné pochybnosti o správnosti naměřených údajů.
5. Žalobce uvedl, že správní orgány zcela rezignovaly na vyložení materiální stránky údajných přestupků. Podotkl, že přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti se podle dostupných důkazů nestal a vykonstruovaný zákaz přelepky přes znak Evropské unie je důsledkem excesivního (nezákonného) výkladu zákona a smyšlené skutkové podstaty přestupku. K tomu doplnil, že se správní orgán vůbec nezabýval okolnostmi v místě spáchání přestupku.
6. Podle žalobce rozhodnutí neobsahuje vůbec žádnou konkrétní informaci o způsobu spáchání přestupku a jeho následcích, tudíž neexistují žádné okolnosti pro výrok o vině ani trestu. Magistrát dále nevyložil, proč zvolil výši trestu 2 000 Kč a jak poměřil souběh dvou údajných přestupků, který hodnotí jako závažnější a jakým způsobem je zapracoval do výroku, trestu a zdůvodnění. Rozhodnutí obsahuje pouze opis některých zákonných ustanovení, ale postrádá jakoukoli vlastní logickou a přezkoumatelnou úvahu správního orgánu, což činí rozhodnutí zčásti nepřezkoumatelným. Žalovaný se podle žalobce nevypořádal s argumentem, že v jiném přestupkovém řízení byla věc o stejné přelepce znaku Evropské unie odložena s tím, že přestupek se nestal přinejmenším proto, že jednání postrádá materiální stránku. Žalovaný nijak nevypořádal uvedený rozpor, rozhodnutí si nevyžádal a narušil oprávněné očekávání žalobce, že bude správní orgán v takové věci postupovat přinejmenším podobně.
7. Žalobce dále namítal, že ve věci rozhodovaly podjaté úřední osoby, jejichž zájmem a pracovním úkolem je zajistit plnění rozpočtových předpokladů územně samosprávného celku v kapitole předpokládaných (dopředu rozpočtovaných) výnosů z inkasa za přestupky bez ohledu na to, zda se přestupek stal, či nikoli, a to na základě předpisu (zmocnění), který vnímá jako neústavní a nedůvodně erodující institut povinné nestrannosti rozhodujících orgánů a úředních osob. Za zavádějící označil interpretaci § 14 odst. 2 správního řádu, kterou uvedl magistrát v přípisu ze dne 28. 6. 2019. Podle žalobce z důvodové zprávy ke správnímu řádu plyne, že konstrukce institutu podjatosti je standardní, tedy pokud lze identifikovat něčí zájem na věci, a to bez ohledu na jeho pracovněprávní či služební vztah k rozhodujícímu orgánu, má být tato osoba vyloučena, protože jinak je narušeno právo na spravedlivý proces. Poznamenal, že takové správní řízení může vést jakýkoli jiný správní orgán, který nemá zájem na udělení této konkrétní pokuty, která nepůjde do jeho obecní pokladny. Navrhl,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

aby soud předložil tuto námitku neústavnosti ustanovení správního řádu k posouzení Ústavnímu soudu.

8. Správní orgány podle žalobce cíleně zahajují správní řízení po takové době, aby byla procesní pozice obviněného co nejhorší a nebyl si již jasně schopen vybavit veškeré okolnosti údajného spáchání přestupku, a tedy se adekvátně bránit, což zjednodušuje práci správního orgánu a narušuje procesní pozici obviněného. Konstatoval, že přestupek se měl stát dne 4. 4. 2018 a rozhodnutí magistrátu je datováno dnem 2. 10. 2019, tedy rok a půl poté. Dále uvedl, že si správní orgány nesprávně vykládají běh promlčecí doby jako dobu, kdy mohou nechat kauzu uležet. Podle žalobce musí správní orgán prokázat, proč se touto věcí nezabýval dříve a z jakého relevantního důvodu neposkytl včas obviněnému právo se bránit. Pokud to nebude schopen splnit, má žalobce za to, že správní orgán cíleně zhoršuje právní postavení obviněného, resp. usiluje o inkaso pokut bez ohledu na to, zda se přestupek stal, či nikoli.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že jemu ani magistrátu nepřísluší provádět kontrolu činnosti orgánů policie, ani se jakkoli vyjadřovat k postupu policistů při provádění úkonů v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Pokud měl žalobce pochybnosti o výkonu policistů projednávajících jeho přestupky, měl se podle žalovaného obrátit na jejich nadřízený orgán – Generální inspekci bezpečnostních sborů. K námitce, že policie obstarala pro správní řízení nepoužitelné podklady, žalovaný uvedl, že z fotografie změřeného vozidla je zřejmé, jaké vozidlo bylo změřeno, záměrný kříž je vyobrazen kruhem složeným ze šesti bodů a střed tohoto kruhu leží na vozidle. Z fotografie změřeného vozidla rovněž nejsou patrné žádné vady měření, vozidlo je celé zřetelně zobrazeno. Policejní dokumentace k přestupku podle žalovaného obsahuje krom jiného platný ověřovací list rychloměru LaserCam 4 č. 8012-01-70105-18 ze dne 21. 3. 2018, s platností do 20. 3. 2019. Ze snímku na záznamu o přestupku je podle žalovaného zřejmé, že měřící zařízení vyhodnotilo změření vozidla Škoda registrační značky X jako bezchybné a s ohledem na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 309/2015 a 1 As 306/2017 jej lze považovat za řádný důkaz přestupkového jednání řidiče uvedeného vozidla a dokumentaci lze hodnotit jako dostatečný a kvalitní podklad pro rozhodnutí o přestupku.
10. K námitce nenaplnění materiální stránky přestupku žalovaný uvedl, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky, především pokud dojde k porušení příslušných ustanovení zákona o silničním provozu. Skutečnost, že existuje zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie České republiky. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 24 km/h na frekventované silnici, jako tomu bylo v projednávaném případě, lze podle žalovaného zařadit mezi rizikové faktory, které ohrožují bezpečnost silničního provozu. K užití vozidla, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem tím, že mělo na obou tabulkách registrační značky nalepené červené pásky křížem přes znak Evropské unie, žalovaný uvedl, že svévolným polepením registrační značky žalobce vyjádřil svůj ledabylý postoj k plnění povinností řidiče a k respektování právních předpisů České republiky. Materiální znak přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) zákona o silničním provozu tedy lze považovat za naplněný a prokázaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Žalovaný podrobně popsal postup, jak byla vyřízena námitka podjatosti úředních osob, a dále uvedl, že vzhledem k tomu, že se magistrát i nadřízený správní orgán zabývaly námitkou podjatosti úředních osob, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o jejich nepodjatosti osob, nebylo nijak porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces.
12. K námitce neznalosti zákona policisty a správními orgány a k záměně registrační značky a tabulky s registrační značkou žalovaný uvedl, že žalobce je viněn z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tj. porušení povinnosti stanovené v hlavě II zákona o silničním provozu, konkrétně podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona, tj. že žalobce porušil povinnost užít k jízdě vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, v návaznosti na § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel. Vyhláška o registraci vozidel mimo jiné upravuje registrační značky, jejich formu, obsah a způsoby umístění na silničním vozidle. Žalovaný nedával žalobci za vinu to, že přelepením znaku Evropské unie se vozidlo nestává technicky nezpůsobilým, ale že užil vozidlo, které nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, tedy že tabulka registrační značky s přelepením znaku Evropské unie neodpovídá tabulce registrační značky tak, jak stanoví příslušná vyhláška. Dodal, že správní orgány nezaměnily tabulku registrační značky s registrační značkou, když v obou rozhodnutích jsou uvedeny tabulky registrační značky.
13. Žalovaný konstatoval, že při ukládání správního trestu vycházel magistrát z § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, podle kterého se za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) téhož zákona uloží pokuta ve výši 1 500 až 2 500 Kč, kdy magistrát uložil pokutu v polovině zákonného rozpětí, a dále zejména ze stupně závažnosti přestupků, přihlédl ke způsobu spáchání a jejich následkům, k okolnostem, za nichž byly přestupky spáchány, k míře zavinění, k pohnutkám i k osobě pachatele. Magistrát vzal v úvahu, že žalobce nemá v evidenční kartě řidiče záznam o dopravním přestupku spáchaném v posledních třech letech, což posoudil jako polehčující okolnost. Jako přítěžující okolnost magistrát posoudil skutečnost, že se jmenovaný dopustil dvou přestupků současně. Žalovaný dále uvedl, že uložený správní trest má dostatečný preventivní vliv na jednání žalobce jako řidiče do budoucna. K námitce, že se správní orgány měly řídit zásadou předvídatelnosti podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu a věc v souvislosti s přelepeným znakem Evropské unie odložit, neboť tak již v minulosti učinil Městský úřad Třebíč, žalovaný uvedl, že zmíněné ustanovení se vztahuje na rozhodování stejného správního orgánu, neboť správnímu orgánu není a nemůže být znám obsah rozhodnutí jiných správních orgánů. Řízení o přestupcích jsou neveřejná a neexistuje volně přístupná databáze správních orgánů.
14. K námitce týkající se pozdního zahájení správního řízení a ztížení procesní pozice žalobce žalovaný podotkl, že správní orgán neřeší pouze tento jeden případ, ale má ke zpracování velké množství případů, kdy na zahájení řízení od spáchání přestupku má lhůtu jednoho roku. Podle žalovaného je z uvedeného zřejmé, že žalobce sám svým jednáním protahoval správní řízení, což se dá považovat za obstrukční jednání s cílem vyhnout se odpovědnosti za spáchané přestupky. K zániku odpovědnosti za přestupek žalovaný uvedl, že v případě žalobce došlo ke spáchání přestupku dne 4. 4. 2018 a řízení o přestupku bylo zahájeno dne 3. 10. 2018, tj. dnem doručení příkazu žalobci. Tímto dnem počala běžet roční promlčecí doba, která byla přerušena dnem vypravení rozhodnutí magistrátu, tj. dne 2. 10. 2019, tímto dnem počala běžet další roční promlčení doba. Žalovaný uzavřel, že v řízení o shora uvedeném přestupku bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Replika žalobce

15. V replice ze dne 17. 8. 2020 žalobce uvedl, že k vypořádání důkazu použitého ve správním řízení, který nesplňuje kvalifikační předpoklady důkazu, je povolán správní orgán, nikoli policejní orgán. Zopakoval, že na hlavní fotografii, která má sloužit jako důkaz o naplnění formální stránky přestupku, není viditelně umístěn zaměřovací kříž nebo kruh, a tím tato fotografie nesplňuje technické požadavky na použitelnost důkazu ve správním řízení. Pokud na příslušné fotografii není zaměřovací symbol, který tam podle návodu k obsluze být má, podle žalobce nejde o použití v souladu s návodem a tato fotografie neměla být použita pro obvinění z přestupku. Dodal, že přístup v kategorii „pokud to vyfotilo, tak je to správně“, nedůvodně zužuje právo obviněného na procesní obranu.
16. Podle žalobce žalovaný nijak nedoložil, o jaké důkazy opřel své tvrzení, že vysoká rychlost bývá častou příčinou dopravních nehod, což je rovněž považováno za zájem společnosti, a jedná se o obecné tvrzení, které není nijak konkrétně navázáno k údajnému přestupku a konkrétnímu jednání, tedy žalovaný zcela opominul materiální stránku přestupku. Z pořízených fotografií rovněž nevyplývá, že by příslušná silnice byla frekventovaná, protože z opatřeného materiálu není zřejmé, že by na této silnici bylo jakékoli další vozidlo kromě žalobcova, a žalovaný tedy neunesl důkazní břemeno.
17. Žalobce konstatoval, že se žalovaný nijak nevyjádřil k otázce přelepky na tabulce registrační značky, a jelikož jde o důležitou otázku po formální i materiální stránce, měl žalobce za to, že žalovaný neudržel argumentační břemeno, když pouze citoval předchozí rozhodnutí magistrátu bez vlastního přezkoumatelného tvrzení. Žalovaný zřejmě nepochopil smysl námítky směřující do výroku o tomto přestupku, neboť zákon sankcionuje zakrytí či znečitelnění registrační značky, přitom registrační značka nebyla nijak znečitelněna nebo zakryta. Podle žalobce si magistrát vymyslel nepřípadnou a neexistující skutkovou podstatu a aplikoval nejbližší vhodnou sankci, což představuje naprosté vybočení ze zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 odst. 2 správního řádu, jakož i vybočení ze základních zásad právního státu.
18. Dále se žalobce důrazně ohradil proti obvinění, že protahuje řízení, neboť má právo dané zákonem, jak může vést svoji obranu. Podle žalobce vedou správní orgány řízení schválně tak dlouho, aby si účastníci už skoro nic nepamatovali, a měli tak výrazně snížené možnosti pro svou obranu, což je argumentem v kategorii práva na včasné projednání věci ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce tedy řízení vedené magistrátem i žalovaným nepovažoval za včasné.

Duplika žalovaného

19. Na repliku žalobce reagoval žalovaný duplikou, ve které uvedl, že o nepodjatosti úředních osob bylo pravomocně rozhodnuto, a pokud měl žalobce nadále pochybnosti o podjatosti úředních osob, mohl podat proti rozhodnutí nadřízeného správního orgánu žalobu, popřípadě podnět k přezkumnému řízení. Výši správního trestu magistrát podle žalovaného odůvodnil dostatečně. K pozdnímu zahajování řízení žalovaný podotkl, že lhůta pro zahájení řízení není zákonem stanovena, stanovena je pouze promlčecí doba. Zopakoval, že správní orgány jsou zahlceny množstvím správních řízení a nesmyslnými (obstrukčními) podáními, kterými se musí zabývat, a tím dochází k prodlužování správních řízení. Závěrem upozornil, že nemá žádné výnosy z pokut.

Ústní jednání soudu

20. Při soudním jednání konaném dne 18. 3. 2024 zástupce žalobce uvedl, že setrvává na podané žalobě, na kterou odkázal. Upozornil, že Nejvyšší správní soud se ve zrušujícím rozsudku nezabýval druhým přestupkem spočívajícím v přelepce znaku EU na tabulce s registrační značkou. Dle zástupce žalobce se Nejvyšší správní soud zabýval pouze formálními znaky přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, aniž by se zabýval naplněním materiálního znaku přestupku, k čemuž žalobní námitky rovněž směřovaly. Na straně žalobce přetrvávají pochybnosti ohledně správnosti měření rychlosti.
21. Při tomtéž soudním jednání zástupce žalovaného odkázal na vyjádření k žalobě a na dupliku s tím, že nadále je přesvědčen o nedůvodnosti žaloby.

Posouzení věci soudem

22. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
23. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
24. Soud ze správního spisu zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 5. 4. 2018 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož se měl dopustit dne 4. 4. 2018 v 10:00 hodin na silnici č. I/13 v Mostě Souši pod benzinovou čerpací stanicí Benzina ve směru na Litvínov a Chomutov při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky X tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou zvláštním právním předpisem na 90 km/h, o 24 km/h, když vozidlu, které řídil byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 118 km/h (po odečtení přípustné odchylky 114 km/h) a dále užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tím, že mělo na obou tabulkách registrační značky nalepené červené samolepící pásky křížem přes znak Evropské unie a uvedené tabulky tak svým provedením neodpovídaly § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel. Součástí tohoto oznámení byl i úřední záznam, který rovněž obsahoval informace o osobním automobilu a jeho řidiči. Dále byl městskému úřadu zaslán záznam o přestupku včetně snímku záznamu o překročení dovolené rychlosti, fotodokumentace obsahující snímek dokladů, které předložil řidič změřeného vozidla, a snímky přední a zadní části vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X a detailní snímky přední i zadní tabulky registrační značky. Dne 26. 9. 2018 vydal magistrát příkaz č. j. MmM/102654/2018/OSČ-P/PŠ, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se dopustil z nedbalosti výše uvedeným jednáním. Za spáchání uvedených přestupků magistrát podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu v souladu s § 35 písm. b) a § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložil žalobci pokutu 2 000 Kč. Následně dne 8. 10. 2018 podal žalobce proti výše uvedenému příkazu odpor. Dne 19. 2. 2019 bylo nařízeno ústní jednání, na 11. 3. 2019, na které se žalobce dostavil a byl seznámen s obsahem spisového materiálu. Žalobce požádal správní orgán o stanovení otázek, ke kterým se má vyjádřit, a k tomuto požádal o lhůtu 14 dnů. Během ústního jednání bylo magistrátem provedeno dokazování čtením listin a zhlédnutím fotodokumentace. Dne 22. 3. 2019 bylo magistrátu doručeno vyjádření žalobce k otázkám správního orgánu a podkladům uvedeným ve spisu. Dne 13. 5. 2019 se žalobce dostavil na magistrát, kde nahlédl do spisu. Následně dne 17. 5. 2019 byla magistrátu doručena námitka podjatosti, kterou žalobce namítal podjatost pracovnice oddělení registru řidičů Mgr. P. Š., její představené, vedoucího správního oddělení Ing. V. M. a všech ostatních úředních osob. O námitce podjatosti rozhodl magistrát usnesením ze dne 20. 5. 2019, č. j. MmM/055965/2019/OSČ-P/PŠ, s odkazem na § 14 odst. 2 správního řádu tak, že výše uvedené úřední osoby nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování předmětné věci. Následně dne 28. 5. 2019 byla magistrátu doručena žádost žalobce o doplnění návodu k obsluze silničního rychloměru typu LaserCam4 do spisu. Stejněho dne bylo magistrátu doručeno odvolání žalobce proti usnesení o námitce podjatosti. Magistrát odvolání žalobce postoupil žalovanému, který o něm rozhodl rozhodnutím ze dne 13. 8. 2019, č. j. KUUK/98114/2019/DS, tak, že odvolání žalobce zamítl a usnesení potvrdil. Magistrát následně dne 2. 10. 2019 vydal rozhodnutí č. j. MmM/107922/2019/OSČ-P/PŠ. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které následně doplnil dne 30. 12. 2019. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

25. Dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.
26. Dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu smí řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.
27. Dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.

28. Dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
29. Dle § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel jsou tabulky s registrační značkou pro jejich identifikaci rozlišeny barevným provedením takto: pro silniční motorová vozidla a přípojná vozidla - bílý podklad a černé znaky, v levé části je modrý pruh se znakem Evropské unie s vyznačením rozlišovací značky České republiky; je-li registrační značka uspořádána ve dvou řádcích, umísťuje se modrý pruh se znakem Evropské unie s vyznačením rozlišovací značky České republiky vlevo před znaky v prvním řádku.
30. Dle § 14 odst. 1 správního řádu je každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.
31. Dle § 14 odst. 2 správního řádu není úřední osoba vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.
32. Soud připomíná, že v této věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 18. 5. 2022, č. j. 78 A 12/2020-58, kterým zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí z důvodu nesrovnalostí ve vyobrazení záměrného kříže rychloměru, který byl na záznamu z rychloměru zobrazen jako kruh, což vyvolávalo pochybnosti o správnosti provedeného měření rychlosti. Zmíněný rozsudek však byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2024, č. j. 10 As 179/2022-27 a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení, jelikož Nejvyšší správní soud neshledal pochybnosti ohledně správnosti měření rychlosti, přičemž konstatoval nesprávnost závěru zdejšího soudu o pochybnostech ve vyobrazení záměrného kříže s tím, že *„podmínkou správnosti měření totiž není to, že se na výsledné fotografii nachází "kříž". Žalobce ve správním řízení předložil certifikát o schválení použitého rychloměru (laserového rychloměru typu LaserCam 4), podle nějž je součástí záznamu z rychloměru mimo jiné i místo dopadu laserového svazku označené záměrným křížem. Nabízí se však, že spojení "záměrný kříž" je užito ve významu "záměrné pole", nikoli "záměrné pole označené křížem". Žalobce ani krajský soud nevysvětlují, jak konkrétně by mělo měření ovlivňovat to, zda je místo dopadu laserového svazku (nadto až na výstupu) označováno křížem, nebo jiným způsobem (který ovšem neponechává pochybnost o tom, kam paprsek skutečně dopadl).“*
33. Krajský soud je v dalším řízení vázán dle § 110 odst. 4 s. ř. s. právním názorem Nejvyššího správního soudu o tom, že zde nejsou pochybnosti o správnosti měření rychlosti vozidla kvůli způsobu vyobrazení záměrného kříže na fotografii. Soud podotýká, že ve zrušeném rozsudku se vůbec nezabýval druhým přestupkem, a to přeplekami na tabulkách s registrační značkou. V dalších částech rozsudku se soud opětovně bude zabývat jednotlivými žalobními námitkami, které již zčásti byly vypořádány ve zrušeném rozsudku, avšak z důvodu zrušení rozsudku bylo třeba opětovně vypořádat jednotlivé žalobní námitky, jelikož v řízení před Nejvyšším správním soudem se jednalo o kasační stížnosti žalovaného, která se týkala pouze důvodů pro zrušení napadeného rozhodnutí (pochybnosti o správnosti měření rychlosti vozidla), aniž by Nejvyšší správní soud posuzoval relevanci jednotlivých žalobních námitek.
34. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že magistrát ve svém rozhodnutí neuvedl úvahu, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na základě které určil výši správního trestu, a nevyložil souběh dvou přestupků. Soud shledal, že odůvodněním výše správního trestu a souběhu dvou přestupků se podrobně zabýval magistrát na straně 4 svého rozhodnutí, kde k souběhu přestupků uvedl, že trest byl uložen ve společném řízení v souladu s § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky (předmětné ustanovení upravuje absorpční zásadu, pozn. soudu), a dále popsal, jaké okolnosti vzal za polehčující a které naopak za přitěžující. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí k výši uloženého trestu konkrétně nevyjádřil, jelikož žalobce v odvolání námitku do výše uloženého trestu nevznnesl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ale plyne, že se žalovaný postupem magistrátu zabýval na straně 7 svého rozhodnutí, když uvedl, že magistrát postupoval v řízení o přestupcích žalobce v souladu s příslušnými právními předpisy, shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící v jeho prospěch i neprospěch.

35. V této souvislosti soud připomíná, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek. Úkolem odvolacího orgánu je totiž zejména reagovat na odvolání, přičemž není vyloučeno, aby argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Ve své judikatuře se tímto se zabýval i Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 2. 12. 2015, č. j. 6 As 186/2015-31, uvedl: *„Nejvyšší správní soud již ve své dřívější judikatuře připustil, že odvolací orgán není povinen vyčerpávajícím způsobem reagovat na námitku, s níž se již dříve vyrovnal prvostupňový správní orgán. Může na argumentaci obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí pouze odkázat, popř. ji rozvinout a doplnit o chybějící argumenty. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je pak třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek. Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. října 2014 č. j. 6 As 161/2013-25).“* S tímto právní názorem se zdejší soud zcela ztotožňuje a dodává, že viděno touto optikou je napadené rozhodnutí přezkoumatelné. Jakkoli by si soud totiž dokázal představit podrobnější odůvodnění souběhu dvou přestupků a výše uložené sankce, stále je třeba mít na paměti, že žalobce v tomto ohledu neuplatnil žádné odvolací námitky, tudíž žalovanému nevznikla povinnost žalobcem nerozporovanou argumentaci jakkoli doplňovat.
36. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřoval žalobce také ve skutečnosti, že se žalovaný nevypořádal s argumentem, že v jiném přestupkovém řízení, vedeném u jiného správního orgánu ohledně přepleky znaku Evropské unie, byla věc odložena s tím, že přestupek se nestal. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněné rozhodnutí jiného správního orgánu. Žalovaný k tomu na straně 6 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že zásada předvídatelnosti obsažená v § 2 odst. 2 správního řádu se vztahuje na rozhodování stejného správního orgánu, neboť správnímu orgánu není a nemůže být znám obsah rozhodnutí jiných správních orgánů, jelikož rozhodnutí o přestupcích jsou neveřejná a neexistuje volně přístupná databáze těchto rozhodnutí. Soud tedy uzavírá, že námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná.
37. Soud nepřisvědčil ani namítané (systémové) podjatosti úředních osob magistrátu a připomíná, že o námitce podjatosti rozhodl magistrát usnesením ze dne 20. 5. 2019 tak, že úřední osoby nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování předmětné věci. Žalobcovo odvolání proti tomuto usnesení žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 8. 2019 zamítl a usnesení magistrátu potvrdil. Soud podotýká, že žalobcem tvrzené důvody podjatosti (plnění rozpočtu/pokladny obce) odpovídají skutečností uvedeným v § 14 odst. 2 správního řádu,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

které podjatost nezakládají. Toto ustanovení soud nevnímá jako protiústavní, a proto neshledal důvod se obracet na Ústavní soud. Soud dodává, že danou věcí se zabýval i žalovaný, k jehož úředním osobám žalobce žádné důvody podjatosti neuplatnil a který – z tohoto pohledu nezaujatě – postup i závěry magistrátu potvrdil.

38. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že policisty nebyl poučen o právních důvodech provedení úkonu a jako rozporný tak označil úřední záznam o přestupku. Dle názoru soudu, je tato námitka žalobce účelová, neboť žalobce mohl námitku absence poučení a výhrady záznamu o přestupku uplatnit již v odvolacím řízení a to, že tak neučinil a ani na podporu svého tvrzení nenavrhл provedení dokazování, svědčí o její účelovosti. Soud tak nemá důvod pochybovat o skutečnosti, že žalobce byl policisty řádně poučen, a ani o správnosti úředního záznamu. K námitce žalobce, že oznámení o přestupku nebylo sepsáno na místě, ale až ex post, soud uvádí, že touto námitkou se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 5. 2015, č. j. 6 As 239/2014, ve kterém uvedl, že „*zákon č. 273/2008 Sb., o policii (dále jen zákon o policii) v ustanovení 109 odst. 1 předpokládá sepsání úředního záznamu o úkonu, a to tak, že [ú]řední záznam musí být pořízen bez zbytečného odkladu a musí obsahovat uvedení času, důvodu, průběhu a okolností úkonu; v druhém odstavci ukládá povinnost policistovi na žádost osoby vystavit bez zbytečného odkladu písemné potvrzení o provedeném úkonu, ledaže splnění této povinnosti neumožňují okolnosti úkonu. Policisté však nejsou povinni sepsat úřední záznam o úkonu na místě samém, i když se to většinou děje z důvodů praktických, a pokud v tomto případě policisté postupovali jinak (například z důvodu, že měli za to, že se stěžovatel dopustil nikoliv přestupku, ale trestného činu, o kterém bude zahájeno trestní řízení), žádné procesní vady, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, se nedopustili.*“ S citovanými závěry Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a konstatuje, že námitka žalobce není důvodná.
39. K námitce, že řízení bylo zahájeno cíleně po dlouhé době, a tím byla ztížena pozice žalobce, soud uvádí, že je pouze na úvaze a časových možnostech správního orgánu, kdy zahájí řízení o přestupku. Správní orgán je vázán pouze promlčecí dobou, k jejímuž překročení však nedošlo. Ani tato námitka tedy není důvodná.
40. Ve vztahu k přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti žalobce namítal, že bylo rozhodnuto na základě nepoužitelných podkladů, neboť na fotografii, jež je důkazem o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, není zobrazen záměrný kříž laserového radaru. Soud konstatuje, že s přihlédnutím k závaznému právnímu názoru Nejvyššího správního soudu (viz výše), není tato námitka důvodná, jelikož není podstatné, zda je na fotografii vidět záměrný kříž nebo kruh, když rozdíl v zobrazení záměrného pole nevyvolává pochybnosti o správnosti měření rychlosti vozidla. Soud tak nepřisvědčil žalobcovu názoru o existenci pochybností o měření rychlosti a naopak shledal, že správní orgány si opatřily dostatek podkladů, z nichž jednoznačně plyne, že měření bylo provedeno řádně a naměřená hodnota rychlosti je správná (srov. oznámení přestupku, ověřovací list rychloměru, záznam o přestupku obsahující výstup z rychloměru včetně fotografií a potvrzení o proškolení obsluhy měřicího zařízení). Další dokazování proto nebylo třeba, neboť skutkový stav byl zjištěn zcela dostatečně a v souladu s § 3 správního řádu.
41. Ve vztahu ke druhému přestupku (přelepy znaku Evropské unie na tabulce s registrační značkou) se soud zabýval otázkou, zda přelepení znaku Evropské unie červeným křížem na tabulce s registrační značkou je přestupkem či nikoliv. Nejprve soud zkoumal, zda takovéto přelepení znaku Evropské unie naplňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu, jehož se fyzická osoba dopustí tím, že řídí vozidlo, jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena anebo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

umístěna tak, že je nečitelná. Soud má za to, že přelepení znaku Evropské unie, nezpůsobuje nečitelnost tabulky registrační značky, tudíž uvedené jednání nenaplnňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu. Soud se dále zabýval tím, zda uvedeným jednáním byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tak jak shledal správní orgán. Tohoto přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu. Magistrát ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že k jízdě užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem tím, že mělo na obou tabulkách registrační značky nalepené červené samolepící pásky křížem přes znak Evropské unie, neboť uvedené tabulky tak svým provedením neodpovídaly § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel. Dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. K tomuto žalobce rovněž namítal, že poznámka pod čarou, uvedená u § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ve svém výčtu neobsahuje odkaz na vyhlášku o registraci vozidel. Závazností poznámek pod čarou se opakovaně zabýval Ústavní soud, který již svým nálezem ze dne 22. 10. 1996, sp. zn. III. ÚS 277/96 (publikovaný pod č. 108/1996 Sb. ÚS), judikoval, že účelem poznámek pod čarou je jen zpřehlednění předpisů a že nejsou součástí právního předpisu. Předmětná poznámka pod čarou je uvedena za slovním spojením „*vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem*“. Z tohoto lze dovodit, že zvláštní právní předpis, který má být užitý dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu se má vztahovat na technické podmínky vozidel. Takovýmto právním předpisem je jistě vyhláška o registraci vozidel, jenž stanoví technické parametry tabulek registračních značek, které musí být povinně umístěny na vozidle. Ustanovení § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel, stanoví přesnou podobu tabulek registračních značek, jež má sloužit k jasné identifikaci jednotlivých vozidel v silničním provozu. Tím, že žalobce řídil vozidlo, jehož tabulky registračních značek, svým provedením neodpovídaly přesné podobě uvedené v § 29 odst. 2 vyhlášky o registraci vozidel, tak užil vozidlo, které nesplňovalo technické parametry stanovené uvedenou vyhláškou, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) tohoto zákona.

42. K žalobcem namítané rozdílnosti pojmů tabulka registrační značky oproti samotné registrační značce soud uvádí, že žalobci lze přisvědčit, že samotná registrační značka zahrnuje pouze číslice a písmena, jak plyne z § 7 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), dle kterého je registrační značka tvořena kombinací velkých písmen latinské abecedy a arabských číslic. Z uvedeného je zřejmé, že znak Evropské unie není součástí registrační značky, je však součástí tabulky s registrační značkou, přičemž přestupek dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu se vztahuje právě na zakrytí či úpravy tabulky s registrační značkou, nikoli jen zakrytí či úpravy samotné registrační značky (číslíc a písmen). Obdobně při správními orgány shledaném přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spočívající v užití vozidla nesplňujícího technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem je posuzována celá tabulka s registrační značkou, nikoli jen samotná registrační značka (číslice a písmena), což správní orgány učinily.
43. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že žalovaný ve svém rozhodnutí nedostatečně prokázal materiální znaky uvedených dvou přestupků. K dané problematice se nejednou vyjádřil Nejvyšší správní soud, který uvedl, že trestnost správních deliktů se řídí obdobnými Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

principy a pravidly, jakými se dosud řídila trestnost trestných činů, a proto pro trestnost jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, musí být tedy naplněna i materiální stránka deliktu. Za přestupek je považováno takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně, přičemž jde o takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti, byť i v nepatrné míře. Lze tedy vycházet z předpokladu, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Tento předpoklad by však nenastal za situace, kdy se k jednání, které naplnilo formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. V takovém případě by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku a jednání by tak nemohlo být za přestupek označeno. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52, dostupný na www.nssoud.cz)

44. S ohledem na právé uvedené jsou správní orgány povinny zkoumat, zdali určité jednání lze označit za přestupek, a tudíž zda došlo k naplnění nejen formálního nýbrž i materiálního znaku přestupku. Soud shledal, že naplněním materiálního znaku obou přestupků se žalovaný v dostatečném rozsahu zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí. U přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti upozornil na zájem společnosti na bezpečnosti silničního provozu. U přestupku přelepení znaků Evropské unie na tabulkách s registrační značkou konstatoval žalovaný, že svévolným polepením registrační značky obviněný vyjádřil svůj ledabylý postoj k plnění povinností řidiče a k respektování právních předpisů České republiky.
45. Ze strany soudu lze k problematice materiálního znaku přestupku dále doplnit, že za přestupek je považováno zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, přičemž právě v porušení nebo ohrožení společnosti lze spatřovat materiální stránku přestupku. Žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu vytýkaných přestupků ve všech jejich znacích, přičemž nebyly přítomny významné okolnosti, které by vyloučily, aby byl žalobcovým jednáním porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti.
46. K přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu soud uvádí, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem, přičemž k naplnění skutkové podstaty přestupku postačuje potenciální hrozba ohrožením, aniž by k následku skutečně došlo (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 As 118/2012-23). Materiální znak přestupku v tomto případě spočívá v tom, že vysoká rychlost vozidla žalobce byla riziková (nebezpečná) ve vztahu k bezpečnosti silničního provozu a ochraně ostatních účastníků silničního provozu. Smyslem právní úpravy omezení rychlosti je redukce rychlosti vozidel právě z důvodu ochrany hodnot, jako je zdraví a majetek nejen žalobce, nýbrž i ostatních osob. Soud nesouhlasí se žalobcem, že by v tomto případě bylo třeba posuzovat hustotu provozu, povětrnostní a světelné podmínky za účelem zjištění, zda v konkrétním případě žalobce došlo či nedošlo překročením nejvyšší dovolené rychlosti 90 km/h k naplnění materiálního znaku přestupku, neboť již tím, že byla výrazně překročena nejvyšší dovolená rychlost, z povahy věci došlo k potenciálnímu ohrožení bezpečnosti silničního provozu, zdraví a majetku žalobce i dalších osob, aniž by to bylo třeba prokazovat. Ostatně sám žalobce netvrdil v žalobě žádné specifické okolnosti, pro které by v jeho případě neměl být naplněn materiální znak přestupku (společenská škodlivost).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

47. K přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) soud uvádí, že žalobce řídil vozidlo, jež nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť tabulky registračních značek svojí podobou neodpovídaly podobě, jež je stanovena zvláštním právním předpisem. Společenskou škodlivost jednání žalobce spatřuje soud v tom, že žalobce upravil obě tabulky s registrační značkou takovým způsobem, že na nich přelepil znak Evropské unie tvořený žlutými hvězdičkami uspořádanými do kruhu v levé části tabulky s registrační značkou. Jak již soud uvedl výše, přelepení znaku Evropské unie nemělo vliv na čitelnost tabulky s registrační značkou, protože se nejednalo o přestupek dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu. To však neznamená, že by byly řidičům povoleny jakékoli úpravy tabulky s registrační značkou, které by nesnižovaly čitelnost tabulky s registrační značkou. V § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu jsou postihována závažná jednání směřující k tomu, aby bylo zabráněno identifikaci vozidla, za která v době spáchání přestupku (4. 4. 2018) hrozila pokuta v rozmezí od 5 000 Kč do 10 000 Kč (viz § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2018). Naproti tomu úprava tabulky registrační značky nesnižující čitelnost spadá do kategorie méně závažných přestupků s pokutou v rozmezí od 1 500 Kč 2 500 Kč. Tabulka s registrační značkou musí být dle názoru soudu umístěna na vozidle v té podobě, jak plyne z vyhlášky o registraci vozidel. Tato vyhláška provádí zákon o podmínkách provozu vozidel, a to mimo jiné ohledně podoby registrační značky a tabulky (viz § 7 zmíněného zákona). Náležitosti tabulky s registrační značkou jsou závazné nejen pro stát či výrobce registračních značek, nýbrž rovněž pro řidiče vozidel osazených registračními značkami. Pokud tabulka s registrační značkou nesplňuje náležitosti dané právními předpisy, jedná se o přestupek spočívající v tom, že bylo žalobcem užito vozidlo nesplňující technické podmínky dané zvláštním předpisem, jak soud dovodil již výše. Materiálním znakem přestupku je v tomto případě rovněž bezpečnost silničního provozu, neboť upravená tabulka s registrační značkou, kdy sice je čitelná vlastní registrační značka (písmena a číslice), avšak jsou upraveny další části tabulky, může negativně ovlivňovat ostatní účastníky silničního provozu tím, že úprava tabulky (např. formou přelepky znaku Evropské unie) může vyvolávat zvědavost a myšlenkový proces ostatních účastníků silničního provozu, čímž může odpoutávat pozornost účastníků silničního provozu od dalšího dění na silnici, což může vést k dopravní nehodě. Dle názoru soudu je proto žádoucí, aby konkrétní forma a náležitosti tabulky s dopravní značkou stanovené právními předpisy byly dodržovány všemi účastníky silničního provozu. Pokud by bylo připuštěno, aby si každý řidič mohl upravit tabulku s registrační značkou tak, aby například byl vyjádřen jeho negativní postoj k Evropské unie (přlepka znaku EU), nebo si mohl doplnit na tabulku další nálepky nesnižující čitelnost registrační značky, vedlo by to dle názoru soudu k již výše zmíněnému ohrožení bezpečnosti silničního provozu, což je společensky škodlivé. Soud proto vyhodnotil žalobní námitku jako nedůvodnou.
48. Pro úplnost soud uvádí, že žalobní námitky nesměřovaly vůči výši pokuty, která byla žalobci za oba přestupky uložena, nýbrž pouze ve vztahu k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu údajně nedostatečného odůvodnění výše trestu v souvislosti se souběhem dvou přestupků, s čímž se soud vypořádal již výše. Toliko nad rámec žalobních námitek soud proto dodává, že považuje za přiměřenou uloženou pokutu ve výši 2 000 Kč, která byla uložena uprostřed zákonného rozpětí pro pokutu za jednotlivé přestupky, kdy oba přestupky měly stejné zákonné rozpětí pro pokutu. S ohledem na skutečnost, že došlo ke spáchání dvou přestupků se stejným zákonným rozpětím pro pokutu a s přihlédnutím ke skutečnosti, že překročení rychlosti se blížilo horní rychlostní hranici přestupku (překročení o 24 km/h v rozmezí od 1 km/h do 29 km/h) by se dalo očekávat, že trest za oba přestupky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

se může pohybovat v horní polovině zákonného rozpětí pro pokutu. Přesto správní orgány stanovily výši pokutu uprostřed zákonného rozpětí s ohledem na okolnosti případu, přičemž byly řádně vyhodnoceny polehčující i přitěžující okolnosti. Výše pokuty se tak rozhodně nejeví soudu příliš vysoká ve vztahu k okolnostem případu.

49. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O náhradě nákladů řízení před zdejším soudem i před Nejvyšším správním soudem rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. března 2024

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce